

Kazimierz Godłowski

Żabieniec, pow. Częstochowa

Informator Archeologiczny : badania 1, 191-192

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W O L A S Z Y D Z O W S K A patrz wczesne średniowiecze
pow. Mława

W O L Ó W patrz okres halsztacki

W Y M Y S Ł Ó W patrz okres lateński
pow. Starachowice

Ż A B I E N I E C Kurator Zabytków Archeolo -
pow. Częstochowa gicznych w Katowicach

Badania prowadził dr Kazimierz Godłowski, finansował WKZ
w Katowicach.

W roku 1967 kontynuowano i zakończono badania cmentarzyska
z końcowej fazy okresu późnorzymskiego i wczesnego okresu wędró-
wek ludów. Przebadano obszar 431,25 m².

Dokończono eksploracji odkrytych w roku 1966 grobów nr 30
i 35 w formie rowków zakreslających czworokąt. Otaczały one za-
pewne stos. W wyniku badań antropologicznych w grobie 30 stwier-
dzono szczątki większej ilości osobników. W dolnej partii rowka
tego grobu wystąpiło kilka odrębnych zagłębień - w niektórych
stwierdzono skupienia zabytków, między innymi kości pochodzące
z jednego osobnika. Oprócz tego odkryto 5 dalszych grobów /nr
39 - 43/. Przeważnie były to zbite skupienia przepalonych kości.
W jednym z nich /nr 39/ znaleziono rozbity ale prawie w całości
zachowany pucharek szklany typu 230 Eggers. Kości, znalezione
w dolnej części pucharka i obok niego, należały do 10-12-letnie-
go dziecka. Z innych zabytków ruchomych na uwagę zasługują że -
lazne i brązowe sprzączki z silnie zgrubiałym kabłąkiem ramy,

oraz brązowe, języczkowate okucie końca pasa.

W tym sezonie wyeksplorowano całość cmentarzyska w Żabieńcu i stwierdzono, że ciągnęło się ono ukośnie do linii spadku terenu, z południowego wschodu ku północnemu zachodowi pasem długości około 40 metrów i szerokości ok. 10 m. Z ogólnej liczby 43 wyróżnionych grobów jednaście stanowią pochówki w rowkach, a pozostałe to groby jamowe lub skupienia czystych, zbitych kości. Stwierdzono też istnienie warstwy ze szczątkami pochówków "typu dobrodzieńskiego".

Cmentarzysko można datować na IV w. /ewentualnie schyłek w. III/ oraz 1-szą połowę V wieku.

Na stanowisku 1 /Cmentarzysko na polu "Kąty"/ stwierdzono, że w wyniku wybierania piasku na polu Tadeusza Jagieła uległo zniszczeniu kilka grobów kultury Łużyckiej. Przeprowadzono na zagrożonym terenie badania ratownicze, które objęły przestrzeń 50 m². Odkryto 5 grobów ciałopalnych kultury Łużyckiej /nr 681 - 685/. W grobie 681, przykrytym brukiem kamiennym, znaleziono kości bydłace. W czterech grobach stwierdzono przedmioty brązowe.

Z A L E S I E Ś L Ą S K I E
pow. Strzelce Opolskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Stanisław Pazda w czasie od 13 do 30. IV., finansował WKZ w Opolu.

Stanowisko zostało odkryte w 1963 roku, podczas budowy szkoły. Przeprowadzone wówczas dorywcze badania ratownicze dostarczyły materiałów z trzech, częściowo zniszczonych obiektów osadniczych. Celem tegorocznych prac było określenie charakteru i chro